

udgaa Ordene: „saavel som til Opsyrelse af ny Sognetirker“. Jeg foretrækker her Lovforslagets Tekst og vil derfor stemme mod dette Vædringsforslag.

Med Hensyn til de Forslag, som ere stillede af to andre ærede Medlemmer, skal jeg udtale, at det første af dem ikke tiltaler mig rigtig; jeg finder, at det er ikke ganske rigtigt, at en af Kjøbenhavns Beboere, der opholder sig midlertidig eller maaste største Delen af Aaret uden for Byen, alligevel skal betale det fulde Beløb. Jeg er derfor tilbøjelig til at tro, at det vil være rigtigt at stemme mod Vædringsforslag under Nr. 1, hvorimod jeg vil kunne stemme for Vædringsforslagene under Nr. 2 og 3. — Med Hensyn til den Indvending, som er gjort mod det sidst nævnte Vædringsforslags Bestemmelse om $\frac{1}{10}$ pCt. af den stattepligtige Indkomst, skal jeg kun sige, at det kun er det halve af, hvad der er det gældende for Djeblikket. Det hedder i den gældende Lov, at der kan ligned indtil $\frac{1}{6}$ pCt., medens det nu forandres til, at der i Fremtiden ikke kan ligned et højere Beløb end $\frac{1}{10}$ pCt. — Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale at stemme mod de to af mig først nævnte Vædringsforslag, men derimod at stemme for de to, jeg sidst nævned.

Det. Hansen: Som det ærede Medlem, der nu satte sig, selv fremhævede, vedrørte de forfællige Lovbestemmelser, han citerede, Plakaten af 18de Juli 1834 osv., kun Ligning i Anledning af Reparationer, en Hovedreparation af Frelserens Kirke eller lignende, og det har jeg heller slet ikke modsat mig, at de Beløb, som gaa med til Vedligeholdelse og Restandsættelse, skulle være Genstand for Repartition. Det ærede Medlem sagde, at Loven af 19de Januar 1863, som jeg ikke kender, var en speciel Bestemmelse om, at et vist Beløb, der var medgaaet til Johanneskirken Opsyrelse, skulde kunne paalignes denne enkelte Menighed. Det er rigtigt; her har man en særlig Lovhjemmel for at ligned et vist Beløb til nye Kirkers Opsyrelse paa Menighedens Medlemmer; men det er netop en saadan særlig Lovhjemmel derfor, jeg vil have.

Det ærede Medlem har vistnok misforstaaet Vædringsforslag under Nr. 3 af de 2 andre Medlemmer. Forholdet er jo nemlig nu saaledes, at nu gælder der — og saaledes skulde det ogsaa være efter Lovforslaget — den absolutte Maksimumsgrense af $\frac{1}{6}$ pCt.; mere end $\frac{1}{6}$ pCt. maa under ingen Omstændigheder paalignes; Forstællen mellem Ministerens og de to ærede Medlemmers Forslag er det, at Ministeren siger, at saa

skal der yderligere komme Kommunalbestyrelsens Anbefaling til, for at man kan gaa over $\frac{1}{6}$ pCt. af de sidste 5 Mars Ligningsbidrag, hvorimod de to ærede Medlemmer i deres Vædringsforslag sige, at man kan ogsaa uden den gaa til $\frac{1}{10}$ pCt. af den stattepligtige Indkomst. Det vil, udtrykt i Tal, som Forholdet er nu, simpelthen være det, at efter de to ærede Medlemmers Forslag kan Ministeren paahyde en Ligning af ca. 80,000 Kr. om Aaret uden at behøve at spørge derom, eller i alt Fald uden at behøve Anbefaling fra Kommunalbestyrelsen, hvorimod man efter Ministeriets Forslag, som det nu foreligger, ikke vil komme højere op end til ca. 53,000 Kr.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Bardenfleth):

Jeg skal kun over for det ærede Medlem for Kjøbenhavn (Det. Hansen) sige, at naar han saa stærkt kaldte det ærede 1te kongevalgte Medlem (S. N. Hansen) og mig frem for at forsvare, at man har ment at kunne paaligne Udgifterne til nye Kirkers Opsyrelse i Genhold til bestemt Lovhjemmel, har der ikke fra vor Side — jeg kan i alt Fald svare for mit Vedkommende — været Anledning til yderligere Udtalelser end det, jeg allerede ved første Behandling fremkom med. Det er en bekendt Sag, at Bestemmelsen i D. L. 2. 22. 64 ikke er bleven brugt paa den Maade, at man til selve Opsyrelsen af nye Kirker har paalignet Bidrag, men er gaaet den Vej, at man, efter at Kirkerne ere blevene opførte, og efter at der er optaget Laan, har lignet den Gæld, som Kirken derved har paadraget sig, paa Menigheden. Det kan man sige er en Omvej, men Resultatet er dog blevet naaet, og man har ment — og det er ikke blevet bestridt af Domstolene —, at der har været tilstrækkelig Hjemmel herfor i denne Lovbestemmelse. Det forekommer mig, at den Konklusion, som det ærede Medlem drog af 2. 22. 64, heller ikke passer her. For saa vidt jeg forstod det ærede Medlem ret, da han første Gang havde Ordet, vilde han fortolke Udtrykkene her om Sognefolkenes egne Tilskud som kun sigende til deres frivillige Bidrag. Det er muligt, at Forholdet var saaledes paa Chr. V's Tid, at man ikke forudsatte andet end frivilligt Bidrag, men der staar dog ogsaa, at det er Kirken Forsvar, der skal overveje, hvorledes Kirken skal hjælpes, eventuelt ved Sognemændenes Tilskud. Altsaa maa Kirken Forsvar til enhver Tid bruge de Midler, der staa i dets Haand, og derfor mener jeg ogsaa, at der efter Forholdene, som de nu foreligger, haves tilstrækkelig Hjemmel for